

MED ETT SLAG BLE DE REVET UT AV SIN VANTE TILVÆRELSE

Hvordan har de oppsagte i Drammensdistriktet funnet seg til rette?

For noen måneder siden var treforedlingsbedriftene langs Drammensvassdraget sterkt i søkelyset. Den ene fabrikken etter den andre gikk overende, og ennå kan en langt fra si at det er grunn til å føle seg trygg. Dessverre er det ofte slik at det menneskelige aspekt blir skjøvet i bakgrunnen ved en bedriftsnedleggelse. Når millionbeløp står i fare er det lett å glemme de ansatte som så brutalt blir revet ut av sin normale tilværelse. Mange er de personlige problemer og tragedier som kan dukke opp når en bedriftsnedleggelse finner sted.

„Papirarbeideren” oppsøkte forleden noen av de tidligere ansatte ved Vestfos Cellulosefabrik, Jarlsberg Paper Mills, Papyrus Paper Mill og Krogstad Cellulose-

fabrik for å høre hvilke erfaringer de har gjort, og hvordan de har funnet seg til rette i sin nye tilværelse. Selv om svarene langt fra er representative for alle som ble satt på porten, gir de likevel et visst inntrykk av problemer som måtte overvinnes, eller som kanskje ennå ikke har funnet sin løsning.

Om situasjonen på Vestfossen sier fagforeningsformann Arne Hansen at det ennå er ca. 60 av de tidligere ansatte ved cellulose- og papirfabrikken som ikke er kommet i arbeid. 20 av disse er sykemeldt, 6-7 er 65 år eller mer, 13 menn har nettopp gjennomgått et omskolekurs, og de øvrige 19 er kvinner, som hittil har vært ute av stand til å finne beskjeftigelse.

Leif Madsen, Vestfossen kunne se tilbake på vel 23 år ved fabrikken, da han gikk ut porten for siste gang. Madsen som arbeidet på sortersalen, er alene om å ta seg av 3 barn under 18 år. På grunn av husarbeidet og fordi han er plaget av magesår, er han henvist til å arbeide på dagskift. Men å velge arbeidstiden selv, er lettere sagt enn gjort. Arbeidsformidlingen som ellers har vært hjelpelig på alle måter, har hittil ikke hatt annet enn skiftarbeid å tilby. Han begynte på Eiker Dampsag i Hokksund, men så ble magesåret for plagsomt, og dermed måtte han gi opp. I ca. 3 måneder har han nå gått sykemeldt, og han ser ikke særlig lyst på mulighetene for å skaffe seg nytt arbeid.

— Omstillingen har vært stor, sier Madsen. Selv om en har hus og 3 barn, er det ikke fritt for at dagene blir lange . . .

— Kom konkursen overraskende på deg?

— Det vil jeg si, selv om vi nok kanskje ante at det kunne gå galt. Ved Vestfos var det mange som måtte gå på timen, uten varsel av noe slag. Det burde ikke være så enkelt å sette folk på gata. Jeg mener derfor det må være riktig at det offentlige kommer sterkere inn i bildet og kontrollerer at informasjonsplikten blir overholdt, sier Madsen.

Tekst og bilder: Helge Loland

Klippsamling: Olai Eriksen

Avis:

Datering:

10/6-1971